

A jó Isten fejében rend van. Szerencsére. Az Őt tolmácsoló, rá hivatkozó emberek fejében néha. Szerencsére.

Nagyon sok gond, baj gyökere, kezdete lehet egy FÉLREÉRTÉS. Passzív? Aktív? Elhallgatás? Blöff? Csúsztatás? Nem fokozom.

PROFÁN példa: „A kék autónak kell elsőbbséget adni!” Ugye, nem egyértelmű?!

Térjünk rá a SZAKRÁLIS lényegre, mai textusunk számomra hangsúlyos mondata: *„Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki se mehet az Atyához, csakis én általam.”*

Első olvasatra egyértelmű, meg nem támadható, ez a tiszta Ige. Ha élek egyházam szentségeivel, szakramentumaival, vallom Jézus engesztelő véráldozatát, hiszem, elmondom a krédót, biztos a mennybejutásom. Ezt nevezem „A” értelmezésnek.

Megkockáztatnék egy „B” fordítást is: Jézus útján (szerényen-szegényen-szelíden-szolgálva) járva, bár olykor botladozva, gyarlandó emberként szintén esélyes lehetek az üdvösségre. Katolikus, református, ateista, Buddhista, Krisna hívőként is, és még sokan elférnek mellettem. *„Vannak juhaim más akolból is”,* mondá Jézus. Reménységeim a jobb lator, a tékozló fiú és még a későn kezdett szőlőmunkások is.

Eldönthető, eldöntendő, hogy a vázolt két értelmezés közül melyik inkább a félreérthető, van-e más út is, illetve, melyik lehet a dobogós! Gyümölcsöző?! Hiszen a jó fa jó gyümölcsöt terem.

Záróakordként, még olvasható, olvasandó: *„Az élet értelme”* (Örkény-Egyperces)

Kiss Jozsó, Budapest